

ДИРЕКТИВА 93/76/ЕИО НА СЪВЕТА

от 13 септември 1993 година

относно ограничаване на емисиите на въглероден двуокис чрез подобряване на енергийната ефективност (програма SAVE)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 130 т и член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че с резолюцията си от 16 септември 1986 г., Съветът набеляза нови цели за енергийната политика на Общността до 1995 г. и препоръча конвергенция на политиките на държавите-членки⁴;

като има предвид, че на състоялото се на 29 октомври 1990 г. заседание на Съвета на министрите на околната среда и енергетиката, бе постигната договореност, че Общността и държавите-членки, като изхождат от предположението, че и други важни страни ще поемат подобни ангажменти и като отчитат целите, определени от редица държави-членки, за стабилизиране или намаляване на емисиите, с различни срокове на осъществяване, желаят да предприемат мерки за стабилизиране на емисиите на въглероден двуокис до 2 000 година на нивото им от 1990 г в Общността като цяло; като има предвид, че също бе договорено държавите-членки, които започват от относително ниски нива на потребление на енергия, и поради това – и по-малки емисии, измерени на база глава от населението или на друга подходяща база, имат право да определят своите цели и/или стратегии по отношение на въглеродния двуокис в зависимост от постигнатото ниво на икономическо и социално развитие, като същевременно подобряват енергийната ефективност на икономическите си дейности.

като има предвид, че с Решение 91/565/ЕИО Съветът прие програма SAVE, която има за цел да насърчи енергийната ефективност в Общността⁵;

като има предвид, че съгласно член 130с от Договора, действието на Общността в областта на околната среда трябва да има за цел, по-конкретно, предпазливо и рационално използване на природните ресурси; като има предвид, че между тези природни ресурси, нефтопродуктите, природният газ и твърдите горива са основните енергоносители, но в същото време и главните източници на емисии на въглероден двуокис;

¹ ОВ С 179, 16. 7.1992 г., с. 8.

² ОВ С 176, 28. 6.1993 г.

³ ОВ С 19, 25. 1.1993 г., с. 134.

⁴ ОВ С 241, 25. 9.1986 г., с. 1.

⁵ ОВ L 307, 8.11.1991 г., с. 34.

като има предвид, че тъй като Договорът не е предвидил необходимите правомощия за установяване на правила относно енергийните аспекти на програмите по настоящата директива, следва да се направи позоваване и на член 235 от него;

като има предвид, че домакинствата и третичният сектор представляват близо 40% от крайната консумация на енергия в Общността, и че те се разширяват още повече, тенденция, която само ще увеличи енергопотреблението и оттук - емисиите на въглероден двуокис;

като има предвид, че настоящата директива има за цел опазване качеството на околната среда, и осигуряване на предпазливо и рационално използване на природните ресурси, които са въпроси от неизключителната компетентност на Общността;

като има предвид, че с оглед ограничаване емисиите на въглероден двуокис и стимулиране рационалното използване на енергията са необходими колективни усилия от страна на държавите-членки, предполагащи мерки на общностно равнище;

като има предвид, че държавите-членки трябва да определят тези мерки съобразно принципа за субсидиарност, въз основа на разчети за потенциални подобрения на ниво енергийна ефективност, разходна ефективност за технико-икономическа обоснованост и въздействие върху околната среда;

като има предвид, че чрез обективна информация за енергийните характеристики на сградите, енергийната сертификация ще допринесе за постигане на повече прозрачност на пазара за недвижима собственост и за насърчаване на инвестициите за спестяване на енергия;

като има предвид, че изготвянето на сметки на обитателите на сгради за сумите, дължими за отопление, климатизация и топла вода за битови нужди, калкулирани в съответно съотношение и въз основа на действителната консумация, ще допринесат за по-икономично потребление на енергия за битови нужди; като има предвид, че е желателно обитателите на сградите да имат възможност да регулират собственото си потребление на топлина, студ и на топла вода за битови нужди; като има предвид, че приетите от Съвета решения и препоръки относно фактурирането на разходите за топлоенергия и топла вода за битови нужди⁶ са приложени на практика само в две държави-членки; като има предвид, че значителна част от разходите за отопление, климатизация и топла вода за битови нужди все още се фактурират по показатели, различни от консумацията на енергия;

като има предвид, че за насърчаване на енергоспестяващи инвестиции в публичния сектор са необходими нови методи на финансова подкрепа; като има предвид, че следва, в тази перспектива, държавите-членки да разрешат и да използват пълноценно възможностите, които предоставя финансирането от трети страни;

като има предвид, че сградният фонд ще има влияние върху енергопотреблението в дългосрочна перспектива, като има предвид, че е важно, поради това, на новите сгради да се осигури топлоизолация, която да е надеждна и съобразена с местните климатични условия; като има предвид, че това е валидно и за ведомствените сгради и отговорните за

⁶ Препоръка 76/493/ЕИО (ОВ L 140, 28. 5.1976 г., с. 12).

тях власти следва да бъдат за пример в това отношение, водени от адекватни енергийни и екологични съображения;

като има предвид, че системното поддържане на котли допринася за правилното им настройване в съответствие с техническите им спецификации, респективно за осигуряване на експлоатационни условия, оптимални от гледна точка на енергопотреблението и на околната среда;

като има предвид, че промишленият сектор, обикновено желае да използва по-ефективно енергията, за да осъществи собствените си икономически цели; като има предвид, че следва да се насърчават енергийните диагностики, особено в предприятията с високо енергопотребление, за да се създадат възможности за съществено подобряване на енергийната ефективност в този сектор;

като има предвид, че подобряването на енергийната ефективност във всички региони на Общността ще укрепи общото икономическо и социално сближаване в Общността, така както е предвидено в член 130а на Договора,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Целта на настоящата директива е държавите-членки да постигнат ограничаване на емисиите на въглероден двуокис благодарение на подобряване на енергийната ефективност, като разработват и реализират програми в следните области:

- енергийно сертифициране на сгради;
- таксуване на енергията, изразходвана за отопление, климатизация и топла вода за битови нужди на база действителна консумация;
- финансиране от трети страни на инвестициите за повишаване на енергийната ефективност в публичния сектор;
- топлоизолация на новопостроените сгради;
- периодична проверка на парните котли;
- енергийни диагностики в предприятията с високо ниво на енерго потребление.

Тези програми могат да включват законови и подзаконови нормативни актове, икономически и административни инструменти, информация и разяснителни мероприятия, както и доброволни споразумения, чийто ефект може да се оцени по обективен начин.

Член 2

Държавите-членки разработват и внедряват програми за енергийно сертифициране на сгради. Енергийното сертифициране на сградите, което включва описание на техните енергийните характеристики трябва да предостави на кандидатите потребители информация за тяхната енергийна ефективност.

При необходимост, сертифицирането може също да предлага и решения за подобряване на енергийните характеристики.

Член 3

Държавите-членки разработват и внедряват програми за таксуване за енергията, разходвана за отопление, климатизация и топла вода за битови нужди, отчетена в съответно съотношение и въз основа на действителната консумация. Програмите позволяват разпределяне на съответните разходи за тези услуги между обитателите на дадена сграда, или част от сграда, като се отчита потреблението на топлина, климатизация и топла вода за битови нужди на всеки обитател. Тези сгради или части от сгради се захранват от колективна инсталация за топлина, климатизация и топла вода за битови нужди. Техните обитатели трябва да имат възможност да регулират собственото си потребление на енергия за отопление, климатизация и битова топла вода.

Член 4

Държавите-членки разработват и осъществяват програми с оглед да разрешат финансирането от трети страни на инвестиции, насочени към повишаване на енергийната ефективност в публичния сектор.

По смисъла на настоящата директива, „финансиране от трети страни” означава общото предлагане на услуги за диагностика, инсталиране, експлоатация, поддържане и финансиране на инвестиция, която има за цел повишаване на енергийната ефективност, при които инвестираните в услугата разходи се възстановяват изцяло или частично от осъществените спестявания на енергия.

Член 5

Държавите-членки разработват и осъществяват програми, благодарение на които новоизграждащите се сгради ще бъдат обезпечени с качествена топлоизолация, за дълготрайна употреба, в съответствие с установените в държавите-членки норми, местните климатични условия и предназначението на сградата.

Член 6

Държавите-членки разработват и осъществяват програми за редовни проверки на отоплителните съоръжения с номинална полезна мощност над 15 киловата с цел да се подобрят техните експлоатационни условия от гледна точка на енергопотреблението и ограничаването на емисиите на въглероден двуокис.

Член 7

Държавите-членки разработват и осъществяват програми, които имат за цел да насърчат провеждането на периодична енергийна диагностика на промишлените предприятия с високо енергопотребление, така че да се подобри енергийната им ефективност и да се ограничат емисиите на въглероден двуокис и могат да приемат подобни разпоредби за други предприятия с високо енергопотребление.

Член 8

Държавите-членки определят обхвата на програмите, посочени в член 1 до 7 въз основа на потенциалните подобрения в енергийната ефективност, на разходната ефективност, за технико-икономическата изпълнимост и въздействието върху околната среда.

Член 9

На всеки две години държавите-членки докладват на Комисията резултатите от мерките, които са взели в изпълнение на предвидените в настоящата директива програми. Същевременно, те информират Комисията за подбора, който са направили по отношение на пакета мерки. Освен това, те предоставят на Комисията, при поискване, обосновка за съдържанието на програмите, предвид изискванията на член 8.

При разглеждането на докладите от държавите-членки, Комисията се подпомага от посочения в Решение 91/565/ЕИО Консултативен комитет, в съответствие с процедурата, посочена в член 6 от това решение.

Член 10

1. Държавите-членки приемат необходимите законови и подзаконови разпоредби и/или други мерки, посочени в член 1, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива в най-кратки срокове, най-късно до 31 декември 1994 год.

Държавите-членки са длъжни да приемат всички необходими разпоредби за реализиране целите на настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат законови и подзаконови разпоредби за тази цел, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки. Това се прилага по аналогия, когато програмите са под друга форма.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на разпоредбите от вътрешното законодателство и/или другите мерки, посочени в член 1, които са приели в уредената с настоящата директива област .

Член 11

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 13 септември 1993 година.

За Съвета:
Председател
Ph. MAYSTADT